

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr. Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.	Felelős szerkesztő és laptulajdonos: ISSEKUTZ JÁNOS. Kiadó: Papp György , Gyulafehérvár.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda Gyulafehérvárt. Hirdetések díjszabály szerint.
--	---	--

Búcsúzás.

Az idő mohos kereke még egyet-kettőt fordúl, s út a tizenkettedik óra; legördülvén ezzel ismét egy esztendő a multak feneketlen tengerébe, az örök és végnélküli semmiségbe. A közélet mindennapi jelenségei közepette az elválás mindenkor bizonyos elfogódás mellett szokott megtörténni, mely sajátságos érzelemnek alaphangja a fájdalom, az elválás okozta veszteségek felett. De legmélyebb a hatás akkor, ha az elválás, a búcsúzás fájdalmait, keserveit nem enyhíti az újra birás, a viszontlátás reménye és vigasza, midőn az eltávozott visszajöhetlen, a veszteség pótolhatlan...

Ezek az érzelmek foglalják el keblünket most is, midőn elbúcsúzunk a lezajlott esztendőtől. Felujulnak összes emlékei, de mig nyújtott gyönyörei és örömei az időleges hatás után úgyszólván nyom nélkül tovaröppentek, addig a szomorú emlékek sajgó sebei kitörülhetetlenül vésték az év számot az emlékezetbe.

Alig van közöttünk oly szerencsés halandó, ki a lefolyt esztendőben nem veszített volna el valakit, aki neki kedves, sőt legkedvesebb volt. Egyik elvesztette egyedüli gyámolát, az önfeláldozó, gondviselő szülőket, a másik élete egyedüli célját és reményét, a kedves kis csemetéket, a harmadik jövődő élete boldogságát, kit már az oltár elől ragadt el a kérlelhetetlen végzet.

S mind ezen keserű emlékek egy rövid év történetéhez fűződnek, s most, midőn a tizenkettedik órában elbúcsúzunk az esztendőtől, mely fájdalmaival keblünket meggyötörte, — szinte

újra vérezni érezzük a bár sajgó, de az idő kienkesztelő, gyógyító hatása alatt már-már hegedni kezdő sebeket.

Amit ezekben elmouduunk az egyéni világról, — miután egyének alkotják a társadalmat, és a társadalmak együtt véve képezik magát a nemzetet, — ráillenek azok a nemzetre is. A nemzetnek is vannak szerettei, oszlopai és hífiái, s ha azokat elveszti, annak fájdalma átsajogja az egész nemzet szívét.

Voltak ez évben is veszteségeink, s nemzetünk géniusza nem egy ravatalnál állott könyezve, hogy hervadhatatlan babérkoszorújával megörökítse a távozonak emlékét, — de a nemzet fájdalmát is.

Ezek a fájdalmak is ennek az évnek történetéhez fűződnek, s ezek a szomorú emlékek vésik a nemzet emlékezetébe kitörülhetetlenül az elröppenő évnek számát.

E szónál azonban lehetetlen, hogy egy jóleső érzés ne enyhítse a veszteségek okozta fájdalmakat, az a minden keservet túláradó öröm és nemzeti büszkeség, mely a jövő időkre is kiapadhatlan forrását az ezeréves lét örömnepében bírja. — Mert elmondhatjuk, hogy ez a lezajlott esztendő hazánk történetének nemcsak egy fényes lapja, hanem maga egy történelem.

Az úgynevezett művelt külföld addig vajmi keveset tudott rólunk, sőt az a kevés is inkább ártalmunkra, mint haszunkra vált, mert rosszakaratú és hamis információkban birta forrását. Az ezredéves országos kiállítás azonban élő czáfolata volt mindezeknek, s a szerencsés kezek által megelevenített ezeréves történetünk be-

letekinthetett mindenki, még pedig most már az eredményeket és hatásokat is mérlegelhetve, nem minden ámulás és csodálkozás nélkül.

Ellenségeink az irigységtől sápadtan, s jóakaró barátaink lelkesedve látták, hogy Magyarország nemcsak hortobágyi pusztákból áll, s lakói nemcsak csikósok és gulyások, hanem — hogy mást ne is emlitsünk — fiaink a magasabb tudomány és művészet terén elért eredményekkel ma már versenyeznek a művelt külfölddel, de nem egy dologban már túl is szárnyalták őket. Székes fővárosunk pedig természet és emberi kéz alkotta szépségeivel és csodáival kacérkodik az elsőrendű világvárosokkal.

Az a mesébe illő tündérország tehát, melyet a székesfőváros ligetébe varázsoltak a magyar kezek, örök dicsősége lesz ez ezredik esztendőnek.

De ha a meseország tündérfénye a távolból ideseregiet szemlélők elől időről-időre tova is ebbennék, ez évnek világtörténelmi fontosságát örök időre fogják hirdetni azok az érzembe öntöt és kőbe faragott emlékek, melyek az ország hét pontján égbe emelkedő alkotásokként, míg a föld hátán emberek élnek, őröi lesznek a magyar nép dicsőségének. E lezajló évtől tehát nem lehet oly könnyen elbúcsúznunk, mert nem egy közönséges naptári évtől válunk meg, hanem ezer esztendő határfájánál, mértföldjelzőjénél állunk, midőn az új évnek legelsőbbben felderengő hajnalpirját üdvözljük. Bár elfog bennünket önkénytelenül is a kétkedés érzete, hogyha a távozó év méltó befejezése volt egy viharos, de végeredményében mégis dicsőséges

TÁRCZA.

Isten veled! . . .

Isten veled szép szülőföld,
Vérző sehem behegedt,
Kinőtt szárnya vágyaimnak,
Tájadról most elmegyek!
Itt hagyom e kies völgyet,
Hol hű dajkám rengetett,
Hol annyiszor méltatlanul
Megbántottak engemet.

Feledésnek adok mindent . . .
Gyászt és bűt, mely illetett!
Nem kesergek s panaszkodom
Némán tltűk, szenvedek.
Számkitűzött vagyok úgyis,
Kit a sors tűz szüntelen,
Fájdalomnak tört játéka
Sorsom gúnyt tűz csak velem.

Megszoktam az itéletet
Mit rám szórtak emberek,
Kik kisebbek, — jól tudom azt
Mint én vagyok, a porgyerek,
Kire annyi seb lett vágva . . .
De azért nem csüggedek,
Szívemben a multak után
Mégis oltárt emelek.

Édes az én megnyugvásom
Ha bánt is emlékezet,
Te azért vagy drága földem
S maradok hű gyermeked!
Hű maradok mindörökre
S nem jöhet oly alkalom,
Hogy szívem a csáb kecsétől
Mostohára változzon.

Nem jöhet kor, mely áttörne
Szenvedésem bús kődén,
S szülőföldem drága porát
Gondtalanul feledném.
Változásra mi se bírhat,
Minden sebet feledék
Bárha annyin bántottatok,
Legyen Isten veletek!

Vándorítam úgyis hosszú,
Percz alatt is törbetek.
De jelül, hogy földem voltál
Egy parányi port viszek! . . .
Légy talizmán, hazám pora,
Hogy érzelmem hübb legyen.
Enyhítsen majd, a távolban
Ha lefogják két szemem. . . .

Ennyi elég hon, porodból
Más föld keblén vámosul,
Enyhítőbb lesz majd a tudat
Hogy velem vagy, siron túl,
Ki tudja hol vársz kis gödröm
E tágas föld s ég alatt. . . .
De bárhol is, így enyebbnek
Gondolom bús álmodat! . . .

Egy parányi a porodból
Kárpotlása mindennek;
Hol ifjú kor, boldog ábránd
Csalt szerelem tüntetek!
Romját viszem csak magammal,
Mit szenvedés meghagyott,
De bántalmim okozói
Legyetek ti boldogok!

Füredi Róbert.

Az apa haragja.

Irtá: *Dayka Antal.*

Messziről fehérlik a Mocos Pál két czimeresükre
amint a hajlásban nagy lombán ballagnak a barna uga-
ron. Lágyan omlik a jó esőverte föld a fényes eke-
vasról, szép egyenes csikban úgy borul egymásra a
kövér hasítás kora reggel óta.

Mocos Pál leborgasztott fejfel jár az ekéje nyo-
mában, mindha nem kormánykép fogná a két szarvát,
hanem úgy pihenne a két keze rajta. Néha meg-meg-
zördül a járomszög láncza, vagy összekoppan a két
hatalmas állat szétálló czimere, ilyenkor fölveti bura
hajlott fejét, mintba mély álmából verné föl valaki.

A nyirkos lapályban, ahol apró káka verte föl a
füvet, egy régi, giz-gazos petrencze tetején tarka ma-
dár csettog magát billegetve. Most hirtelen elszáll.
Nincs már maradása; a haldokló berek elárulja fész-
két s a lepergő levél kergeti a szegényt határról-ha-
tárra.

Bár vele mehetne Mocos uram erről a vidékről,
a hol a szomorú ősz még szomorúbbá teszi, ahol úgy
érzi magát mint a hajléktalan vándor. Mert mit ér ez
a föld, az a fehér tanya, ha üres tűzhely, ha nincs
kire hagyni, ha nincsen senkije, akiért fardjon, ha a
Mindenható magához szolította azokat, akiket oly iga-
zán szeretett.

Ma két esztendeje, hogy eltűnt az egyetlen leá-
nya, a gyönyörű Agnes; úgy irta meg útról a szörnyű
szégyenét. Verje meg az Isten azt a Vida Forkót, a
szélmolnár fiát, aki hitegette, csalogatta, a ki miatt el-
pusztult az a lány, tán éppen valami útszéli árokban.
Az ő lelken szárad, hogy a felesége, az áldott jó asszony
a lány gondos nevelője sirba szállt azóta tenger bá-
natában, hogy az ő élete azóta rosszabb a halálnál.

multnak, vajjon a közeledő esztendő küszöbére enged-e jutni egy legalább is oly dicsőséges újabb ezredévnek.

De a mult tanúsága megnyugtatta csakhamar a hazája sorsa iránt talán aggódó honfi sziveket, s remény melengeti a honfi kebleket, újabb és nagyobb munkára serkentve a bennük rejlő őserőt, az akadályt nem ismerő vasakaratot. A letűnő év eredményei ellenfeleink minden rosszakaratú áskálódásai dacára is helyett biztosítottak nemzetünknek a művelt államok között, s most, miként az idő folyásában nincs megállapodás, nekünk sem szabad az eddigi dicsőségek fénysugaraiban léhán és tétlenül sütkérezni, hanem haladni előre, mert aki haladásában egyszer megállapodik, az már még abban a pozícióban sem képes helyét megtartani, hanem visszahanyatlík menthetlenül.

Ennek igazolására nem is kell szomorú példakért a világtörténelem lapjaihoz fordulni, sajnos elég okunk van nekünk a magunk kárán is tanulni. Valahányszor nem tettük meg a kinálkozó alkalmakkor az előre lépést, mindannyiszor visszahanyatlottunk.

Most azonban ne keressük a multnak keserveit, mert a multnak hibáját fényesen kiköszörülte e lehanyatló év története, hanem teljünk el biztató reménnyel a jobb jövő iránt. A távozó esztendőről pedig bucsuzzunk el ezekkel a szavakkal, s a közeledőt pedig köszöntsük ekként: Multunkban nincs öröm, — de jövőnkben van remény.

Városi közgyűlés.

Gyulafehérvárt, 1896 december 28-án

Városházunk nagyterme már a közgyűlés megnyitására kitűzött 3 órakor benépesedett. Meglepetve szemlélte a nagybatalmu podesta *Novák Ferencz* e szokatlan tüneményt. Úgy látszik év végével magokba szállottak a városatyák, hogy ily váratlan pontossággal megjelentek. Csak épen a képviselőválasztások utószülötte, az újdonsült városi ellenzék érkezett meg elkéssetten, mikor már a polgármester megrázva csengettyűjét, a közgyűlést megoyította és felolvastatta a Felső millenaris leiratát, melyet a közgyűlés állva hallgatott végig s élénk éljenzésekkel vett tudomásul. Ez éljenek be már Dr. Téri Odön mély hangja is beledördült, ki híveit sűrű (?) csoportban vezette fel. Az egész ellenzék a baloldali legszélső padon foglalt helyet egy tömegben. Ekkor tűnt ki, hogy számerejük egy biján ép megüti az Ugronpártét, mely tudvalevőleg nyolcz tagból áll.

A polgármester kémlő tekintetét vetett a sűrű csoportosulásra, aligha nem gondolta magában, hogy vége azon egyhangu közgyűléseknek, melyek a városi tanács javaslatainak vita nélküli elfogadásából állottak.

Egy keresztnév.

Na de a dolgon amúgy sem segíthetvén, felolvastatta az 1897 évben legtöbb adót fizetők névjegyzékét. Ebbe csak nem lehet belekapaszkodni. Dehogy is nem. Csakhogy nem az ellenzék, hanem Dr. Mayer szólal fel, egy hibásan leírt keresztnév kiigazítását javasolva. Egy keresztnév nagyon ártatlan dolognak látszik s az előadó: *Roska József* hajlott is a szóra, hogy e kis hibát ki lehetne igazítani, de felugrott Dr. *Gál Béla*, az ellenzék fiscalisa, hogy ő azt a keresztnévet nem engedi, mert az a keresztnév közszemlére ki volt függesztve, már jogerőre emelkedett, azt bántani nem hagyja. A polgármester, majd a közgyűlés is igazat adott neki és az ellenzék első győzelmét aratta.

Gyász és öröm.

Drottár Mihályt parentalta el ezután az elnök és a város e derék polgárának elvesztése felett a közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezte ki részvétét. Nyomban reá pedig örömenek adott kifejezést, hogy az Emke elfogadta a város meghívását és legközelebbi közgyűlését városunk vendégszerető falai között fogja tartani.

Piaczi vám és sár.

Az ekként támadni kezdő jó baugulatot még fokozta a piaczi vámbérletre vonatkozó jelentés, melyet *Sárdy Miklós* terjesztett diadalmas hangon a közgyűlés elé. Evenként 2000 forinttal többet kap a város mint eddig. Általános öröm; a jó gazda *Cirlea János* arcza mosolygóvá válik, *Avéd* helyeslően bólint, csak *Téri* arcza marad komor. Hát többet kapunk ezután a vásárvámért — ugymond — ez tagadhatatlanul jó a városnak, de az a rengeteg sártenger a mi szabad királyi városunk tereit s utcáit szabadon, de nem királyilag ellepi — ez már nem jó. Az a 2000 forint többlet épen kapóra jön, evvel azt a sárát szépen el lehet takarítani. — Most már *Cirlea* arcza vált komorrá hogy az alig megszerzett 2000 forint a sárba ragad, de megmentésére sietett az elnök polgármester, előadván, hogy nem annyira a városi tanács, mint inkább az időjárás okozója a sáros állapotnak, mert úgy tetszett az Uristennek, hogy vég nélkül engedi az esőt esni, holott a kalendarium szerint már kemény télnel kellene lenni; az Egék ura pedig hatalmasabb még a városi tanácsnál is, mely nem győzi a sárát. Vigasztalta egyebekben a városatyákat, hogy ha most csónakázni is lehet az utcákon, de azelőtt meg hajókázni kellett. Úgy látszik azonban, hogy a városatyák között nem sok kedvelője lehetett a csónakázó sportnak, mert nem vevődött észre, hogy e vigasztalásnak valami nagyobb hatása lett volna, ellenben a vámjövedelemnek 2000 forinttal való emelkedését annál nagyobb örömmel vették tudomásul.

30 forint és nincs fedezet.

Egy pár jelentéktelen ügy lemorzsolása után a német várközség kezelő-bizottságának költségvetésénél akadt meg ismét a közgyűlés. Az előirányzat szerint 30 frttal több a kiadás, mint a bevétel, ezt a városi tanács nem engedi, fedezet nélküli kiadást nem tűr. Ijedten tít fel erre fejét Dr. *Cserny*, a német várelnök. Az nem lehet, hogy a 30 frtnak ne legyen fedezete, hisz' ott a 200 frton felüli pénzmaradvány, hát ez hová lett? Ő tudja, hogy a várban még megvolt, s a míg a városba lehozták, csak nem kallódhatott el, szél el nem fuhatta... Kisült, hogy e pénztári maradvány az előirányzatban csak ki van pontozva, az év végén akarták beírni pontosan. — A közgyűlés úgy segített e dolgon, hogy a 30 frt hiány fedezetét a pénztári maradványt jelölte ki.

Népbank és árwapénzek.

Felállott ezután *Sárdy* s élénk figyelem között felolvasta a gyulafehérvári népbank kérvényét, hogy nála is helyezzenek el árwapénzeket. A gazdasági bizottság véleménye szerint, tekintettel arra, hogy jóváhagyott városi szabályrendelet szerint a közpénzek a gyulafehérvári takarékpénztárban gyűmölcsőztetendők, tekintve, hogy nem indokolt, nem szükséges, nem időszerű és nem is célszerű, hogy ez alapszabályok megváltoztassanak, ez okokból a népbank kérelme nem teljesíthető. E vélemény a népbankistáknak aligha tetszhetett, mert sűrű bravo kiáltásokban törtek ki, a mi úgy látszik a parlament „hoch“-okat van hivatva helyettesíteni.

Sárdy — mint ki dolgát elvégezte — nyugodalmasan leül, de felállítja ismét Téri azon kérdése, hogy kik voltak ama gazdasági bizottsági ülésen. A jó *Sárdy* nem is késik e kíváncsiságot kielégíteni. Felemelkedik erre Téri s már az ünnepélyes bangú megszólításból: „tekintetes városi képviselő testület, nagyságos polgármester ur!“ meg lehet érezni, hogy, most egy „nagyobb szabású“ beszéd következik. Először is a polgármester felé fordul, hogy hol a tanács javaslata, hát a tanács mit szól hozzá? Meg vagyunk szokva, hogy nyomban az előadás után a polgármester közli a közgyűléssel bölc s hangadó nézeteit (Élénk felkiáltások: éljen a polgármester! sűrű éljenzés) mintegy irányt adva a közgyűlés határozatának s most egy szava sincs — kérde gúnyosan? A tanács nem is javasol, a gazdasági bizottság pedig nem indokol. Majd áttér az ügy érdemére, hogy az egy elavult alapszabály, melyre a gazdasági bizottság hivatkozik; a mikor azt csinálták, nem volt csak egy takarékpénztár, de most már itt van a népbank is. Majd áttér a népbankra, bemutatja azt a t. közgyűlésnek. Gyengéden, szeretettel, büszkeséggel szól a népbankról, mintha csak saját szülöttje volna. Még fiatal ugyan, alig öt éves, — mégis mennyi vére illetőleg pénze van már s milyen erőteljes, a mi a pontos szabályos életmódtól, meg azután onnan van, hogy annyi kitűnő dajkája, illetőleg igazgatója van, kiket a közgyűlés mind jól ismer. Nem is pénz kell nekik

Sajnálta is mindenki szegény Mocos Pált.

Csak gonosz szomszédja, a ravasz Dúzs Máté örült Mocos baján, s siet is átkiáltani a buczka tetejéről:

— Tán kincset keres kend az eke nyomában.

Épen fordulóhoz értek. Haragosan veti ki ekéjét. Nagyot villan a kopott ekevas az őszi verőfényben. Úgy hagyja az ekét, ahogy kivetette, féloldalvást, a tézslát is leveti ökrei nyakáról, aztán rágyújt pipájára, s végig néz a szép darab földön:

Hej, Agnes, Agnes, te rád várt ez a szép gazdaság, ház, szőlő, töltött verem, tömött láda! Miért is mentél el, miért nem borultál apád, anyád elé bocsánatért, irgalomért könyörögni?

Nem! Jól van ez így, az Isten akarta. Tán megölte volna szörnyű haragjában, szégyenében. Hiszen még most is, csak a minap, mikor összezőrdült Dúzs Mátéval a meggyekérdés miatt, mikor az az ember azt vágta a fejéhez, hogy: Jobb lett volna, ha a leányára vigyáz kend, — kitört iszonyú haragja, s majd hogy agyon nem ütötte.

Jól van ez így. Elszökött a leány szörnyű szégyenével, a szegény jó anyja nem pirul miatta, ő pedig leéli azt a pár esztendőt, ami még hátra van, csak ne bántsa senki. S különösen Vida Ferkót, a szélmolnár fiát, — azt ne lássa soha. Megüzente neki azon a szomorú napon, hogy kerülje, ahol csak kerülheti a Mocos Ágnes apját. Nem is látta azóta, csak a múltkor kezdett üzengetni ebadta bitangja, hogy bocsánatot kér, hogy szeretné ő a lányt halála perczéig, hogy el is venné ő, hogy utána menne a világ végére, de hát hol keresse?

Mocos Pálnak nincs vajból a szive, elkergette a közvetítőjét.

— Híret sem akarom hallani annak a bitagnak!

Mégis néha-néha, mikor az alkonyat borul a háttarra, a mikor befelé búzódik minden élő állat, — eszébe jut a kialudt tűzhely, s elhagyatottsága. Ilyenkor tán megtudna bocsátani annak a leánynak, tán még a Ferkót is befogadná. — Nem! Nem! Kivérné őket a — fattyúval együtt.

Igy tépelődik Mocos gazda ott a fordulónál...

Rá alkonyodott. A műcsi láposból ballatszik a bölény buffogása: eső lesz. Lassan készülődik. Egy keskeny nyíláson belátni a nádas közepébe. Oda tűz a lehanyatló nap sugárkévéje a zöld viz tükrére, hol azok a kis fekete pontok, a száresák uszkálnak, melyek most birtelen lármás locsogással szinte futva, majd félig repülve neki zúdulnak a nádas sűrűjének. Valami megzavarta őket.

A kaeska Dúzs gyerek volt. „Hát ez mit akar — kérde magától Mocos gazda — csak nem az apja küldi megint egyezkedni?

— Hé te hó! össze ne törd magad a nagy sietésben!

— Pál bácsi, Pál bácsi, — libegi a gyerek — hazagyútt az Agnes!

Mocos Pál beletántorodott a lágy szűz ugarba egész a csizmaszáráig, elborult előtte az egész minden-ség. Kiáltani akart, de torka összeszorult; birtelen oda kapott az ösztöke nyélhez, kihuzta, megrázta, aztán lelkendezve, bukdácsolva futott keresztül kasul a süpedő ugaron a tanya felé.

A köcsögtartónál, a pitvarajtóban az asszonynép

ácsorgott, s nagy ijedten álltak fére utjából, félve mutatva: „Odabenn az Ágnes“.

Mocos Pál berontott. Aki odabenn volt, egy-két jó ismerős, kifutott előle. Az ajtó becsapódott a színeből kikelt ember után, hogy regett a ház belé.

Kívül az asszonyok egyre sopánkodtak, sugtak-búgtak, kezüket tördelték:

— Jaj Istenem mi lesz most!

Ott benn pedig csendes minden. (Óh mily iszonyú ez a nagy csendesség!)

Az akol sarkánál valaki tart erre.

Vida Ferkó.

Az asszonyok elébe futnak és rimázkodnak:

— Jaj ne menj be Ferkó, jaj megöl téged is.

Vida Ferkó utat nyit magának s beront a pitvarba. Egy pár bátor asszony berohant utána.

A pitvar üres. Ferkó hallgatódzik. Olyan csendes minden, hogy a legény szive dobogása is hallatszik amint odateszi a kezét a kilincsre. Egyszerre megnyomja, s elszántan betoppan, s öklét felemelve ordítja — A fiamért jöttem!

Az asszonynép sikolt, a merészebbje bekandikál az ajtón: vajjon mit látnak?

Mocos gazda ott ül a tulipános ládáján, ölében egy barna, gagyogó kis gyermek, mellette a leánya. Csókolgatja hol egyiket, hol másikat.

Vida Ferkó keze lehanyatlík, amikor meglátja. Úgy ellágyult akár csak egy gyermek, mikor Mocos Pál fölkel, eléje ment, s kezét szorongatva egyre mondogatta:

— Édes fiam, kerülj beljebb nálunk, ne vidd el az én kis unokám!

hisz' erre rászorulva nincsenek, hanem a bizalom, a város bizalma, mely a legkitünőbb tápláléka az ilyen kisdedeknek. Még egy párszor gyengéden megسيمogatja, megdicsérgeti a népbankot, meg egy párt üt a gazdasági bizottságon s azután átengedi a szót Dr. Gál Bélának, ki meg van botránkozva azon, hogy a gazdasági bizottság csak szavaz, de nem indokol, holott az ily szakbizottságnak épen az a feladata, hogy a közgyűlésnek szakszerű felvilágosításokat nyújtson.

Mintán elnök megmagyarázta, hogy törvény szerint ilyen pénzelhelyezéseknél mindegyik bizottsági tag saját vagyonával is felelős szavazatáért, ő ennek folytán még saját véleményének nyilvánítása által sem akarja legtávolabbról sem befolyásolni a bizottsági tagokat — „szavazzunk“ kiáltások hangzottak fel, de a népbankpárt előbb a gazdasági bizottság elnökét akarta hatalni. Megeresztette erre öblös hangját az örökké fiatal *Rajnay*, hogy ő mint elnök nem kényszerítheti s nem is akarja kényszeríteni a bizottsági tagokat, — hogy bővebben, vagy másképp indokoljanak, mint a hogy indokoltak, ilyen kényes dolognál különben elég indok van ott, nem jó mindent a piacra hordani, a mi az ember fejében megfordul.

Mendel Manó nem ismeri el indokoltnak a gazdasági bizottság javaslatát; miért ne helyezzenek el a népbanknál is közpénzeket, — erre a javaslat nem ad választ, holott a népbank megérdemli a bizalmat, melyet a polgártársak sem tagadhatnak meg.

A polgártársak azonban már szavazni akartak, előbb mégis meg kellett hallgatniok *Dr. Mayer*t, ki úgy állította fel a kérdést, hogy a népbank kérelme egy már létező állapot megváltoztatását involválván, elsősorban azt kell eldönteni, hogy ily változtatás szüksége vagy célszerűsége fenforog-e? Midőn tehát a gazdasági bizottság kijelentette, hogy erre okot nem talál, azt sem cél-, sem időszerűnek nem találja, kellő s szerinte helyes indokokat hozott fel. A dolgot egyáltalán a város és nem a népbank szempontjából kell eldönteni, lévén a népbank, mint minden más pénzintézet egy nyereszkesedésre alakult vállalat.

Téri zárszavában nagyon izgatottan visszautasítja azon insinuatit, mintha őt nyereszkesedési vágy vezetné, mi *Dr. Mayer*t személyes kérdésbeni felszólásra indítja, mely után elnök felteszi a kérdést, hogy szükségesnek találja-e a közgyűlés a szabályrendeleteknek a közpénzek kezelésére vonatkozó intézkedéseit módosítani? Igen vagy nem? De e kérdés egy vitát provokált, mely terjedelem s hevesesség dolgában az érdembeni vitát jóval felülmuta. *Téri* úgy kívánta feltétetni a kérdést, hogy ki kívánja a közpénzek egy részét a népbankban elhelyezni? *Dr. Mayer* s mások az elnök által feltett kérdést helyeselték, mert a míg a szabályrendelet érvényben áll, azzal ellenkező tartalmú határozatot hozni nem is lehet. *Dr. Gál* mindkét kérdést együttesen kombinálni kívánta, — mások is bozszázóltak s mindnyájan egy circulus vitiosusban forogtak. *Dr. Gál* kifejtette, hogy a szabályrendeletek megváltoztatása nincs napirenden, arra tehát szavazni sem lehet, viszont mások azt hangoztatták, hogy a mennyiben a közgyűlés akár egyhangulag is a kérelem teljesítését szavazná meg, (Quod Deus avertat), az még sem lenne érvényes, mert érvényben álló szabályrendeletbe ütköznek, — a fogalmak kezdtek mind jobban összezavarodni, a kedélyek mind izgatottabbá lenni, míg végre felállott *Csikó* kir. ügyész és egyszerű tiszta szavakban megmagyarázta, hogy a népbanki kérelem teljesítésének előfeltétele a szabályrendeletek megfelelő módosítása, tehát első sorban erre nézve kellően kikérülhetlenül határozni, a kérdésnek az elnök által történt szövegezése egyedül helyes. Már-már szavazásra került volna a dolog, ha az addig mély gondolatokban elmélázott *Velikán Sándor* nem kér szót. Hosszas beszédben fejtegeti, hogy de bizon jó lesz az alapszabályokat módosítani, mert régen csak egy pénztézet volt, most három is van és más pénztáriintézetekben is jól el lehet helyezni a pénzt, pl. a „Juliában“. (Utóbbit nem mondta, csak gondolta.) A megijedt közgyűlést az elnök mentette meg, ki figyelmeztette a szónokot, hogy most a kérdés feltételéről van szó, — mire *Velikán* hamarosan befejezte utószüllött beszédjét és végre megtörténhetett a szavazás, de nem a nélkül, hogy a szavazás mikéntje felett sűrű véleményváltások ne történtek volna, a mennyiben egy páran névszerinti szavazást követeltek, elvégre is azonban felállás útján történt a szavazás.

Az alapszabályok módosítása mellett a népbank és a Julia jelenlevő igazgatósági s felügyelő bizottsági tagjai, számszerint tizenegyen, állottak fel élénk derűtséget kelteve. Megboszankodott ezen *Téri* s nehogy az ellenpárt *ülve* aasson ily fényes győzelmet, hanem legalább felállással szolgáljon reó, ellenpróbát követelt. Sűrű erdőként állottak fel

most a nemmel szavazók, akár csak a megerősödött szabadelvű párt félelmes tömegét látnád. Et tu mi fili... *Náthán*, nyögte *Téri* panaszosan, — midőn *Dr. Náthán* is a nemmel szavazók táborában látta állani, majd felugrott s izgatottan kiáltotta: E határozat semmis, megfelebbezem, de csakhamar visszazította a „semmist“, midőn az elnök erre figyelmeztette. — Habár most már a városatyák nagy része az ajtó felé kezdet húzódozni, a népbank táborában az izgatottság nem, csökkent; nagy mozgás volt sorukban, ideges felkiáltások hangzottak. Ennek drámai vége lesz, — kiáltja *Téri*. Egyelőre csak vigjáték, riportíroz *Deutsch Dolfi* túlról.

Szeszbehozatal.

Gyorsabb tempóban indult meg ezután a közgyűlés. A helyi gymnasium zenealapjának 100 frtot forrissimo megszavaztak, özvegy *Groszné* segélyezési kérvényét teljesítették s egy másat elutasítottak és csak épen a szeszbehozatali díjak bérheadásánál esett meg egy kis esetepaté. *Dr. Mayer* ugyanis tekintettel arra, hogy írásos árverési feltételek voltak, írásos ajánlat tétetett — ezeket jelölte ki olyanokul, a melyek felett a közgyűlés határozni fog, nem pedig azon mende-mondák felett, melyeket *Téri* felhozni jónak látott, de melyek a tárgyhoz nem tartoznak.

Boldog új évet kívántak a bizottsági tagok az elnöknek, majd egymásnak s ezzel oszlott szét 5 óra után a közgyűlés.

*

Eként számol be tudósítónk a közgyűlésen történetekről. Két megjegyzést fűzzünk hozzá. A most szerveződött városi ellenzék csak önmagának tulajdoníthatja, hogy heves támadása és jobb ügyhöz méltó buzgalma daczára ily csúfos vereséget szenvedett, mert nem a várost, hanem egy magánpénztézetet érdeklő ügyben fejtett ki heves actiót és oly provokáló modorban, mely általános visszatetszést keltett, holott ha egy valóban városi közérdekű ügyben tárgyilagosan szólaltak vala fel — kinyerhették volna még az ellennézeten levők elismerését is. Másik megjegyzésünk az elnökre vonatkozik, ki pártatlanul akarván látszani, tulengedékeny volt s megengedte, hogy bárki annyiszor szólaljon fel, a hányszor csak neki tetszett, mi a visszaélésre bő alkalmat nyújtott. A tanácskozássok zavartalan lefolyása érdekében az ügyrend szigorubb alkalmazása lenne kívánatos.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1896 december 24.

— **Az irgalmas nővérek zárdájában** a millenium zárünnepe e hó 31-én d. u. 4 órakor lesz, a midőn a „Magyarországi Szent Erzsébet“ czimű öt felvonásos színmű lesz előadva a zárdá növendékei által. Ha visszaemlékezünk a milleniumi ünnepélyre, melyet e zárdá tanítónői rendeztek, és annak sikerét tekintjük, előre is elmondhatjuk azt, hogy ezen ünnepély is ép oly tanuságos mint lélekemelő leend.

— **Városi és megyei képviselőink** figyelmét hívjuk fel a következőre: Tudva van az, hogy a marosújvári állami sóakna vezetősége Marosújvárt fürdőt rendezett be, és azt már évek óta a közönség használatára bocsátotta, — gyakran tapasztaljuk mi Gyulafehérváriak, hogy a megye központjávali vasuti érintkezésünk lehetetlen, a mennyiben a reggeli órákban Enyeddeli közlekedésünk teljesen el van zárva — jól lehet e bajon kevés jóakarattal segíteni lehet, és a mellett a vidéknek lehetővé tétetnük az, hogy a marosújvári fürdőt használhassa. Nagyszében — Vizakna között a nyári menetrend szerint külön vonatok vannak berendezve, ezt nem kívánjuk, de képviselőink figyelmet fordíthatnának arra, miként a Déva és Tüvis között közlekedő naponta reggeli 7 óra 15 perczkor Gyulafehérvárra érkező vegyes vonat Kocsárdig hosszabbíttassék ki, s így alkalom adassék az utazóknak arra, hogy ugy a megye központját, mint a fennebbi fürdőt látogathassák. E tekintetben képviselőink vannak hivatva arra, hogy a közönség érdekében a kereskedelmi miniszter előtt fölszólaljanak.

— **Széllámosok.** Narlubacz Odön állítólag nyáradszeredai ügyvéd egy magát *Dr. Kirchhammer* nek nevezett orvost a rendőrség letartóztatott; első szerkesztőüket, a második *Dr. Mendel Manót* pumpolta meg.

— **Valóságos Isten áldása** köbhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, a tüdő és torok mindennemű betegségeinél *Egger dijjutalmazott Mell-Pasztillái és senki el ne mulassza* — saját jól fölfogott érdekében — azoknak idejekorán való használatát. Számtalan elismerő halanyilatkozat tanuskodik elvitázhatlanul e kitűnő szer biztos hatása mellett. Kapható 25 kr, 50 kr és 1 frtos eredeti dobozokban minden gyógyszerárban. Fő és szétküldési raktár Nádor-gyógyszertár Budapest, váci körút 17.

— **Felhívjuk** olvasóink figyelmét *Schönbeck* Imre által mai számunkban hirdetett mirenymentes kénlapjaira. Különösen szükséges ez évben az új borokat az átféjtéskor kellőkép kénezní, mert a születkor uralgott szülőrothadástól azok penész gombákkal lettek metelyezve, mitől megtörnek, barnulnak és rossz ízűvé válnak, ha nem lesznek kellőkép kénezní, míg ha a hirdetett mirenymentes kénlapokkal átkénezní, hamarabb megtisztulnak és eltartathókká lesznek.

C S A R N O K

Megtorlás.

(Folytatás és vége.)

— Nem én. Az nem lehet instálom, mert először is nekem innen nem szabad elmenjek s nem szabad magára hagynom az állomást; azután pedig hiába meggyünk mi be a faluba, mert a kisasszony ott szállást sehol sem kap, volna ugyan a méltóságos ur udvarában, de oda vendéget ma nem eresztenek be, mert a méltóságos ur nincsen itthon és . . .

— Mit mond?! nincs itthon a méltóságos ur? — vágott hirtelen szavába az asszony, — nem tudja hol van!?

— A reggel elutaztak.

— Elutaztak?! kivel?!

— Nem ismerem. Egy asszony volt, annyit tudokl.

— Szép volt?! . . .

— Hát mi türés-fagadás szép volt biz' az.

— Ah! a nyomorult! . . .

A hölgyecske magából kikelve villogó szemekke. kiáltá e szavakat, miközben a kezében volt finom batizst zsebkendő darabokra szakadt.

A szép asszony lelkében egy pillanat alatt végig vonult a múlt, jelen és jövő. Az első pillanatban végtelen fájdalom szállta meg szavát s zokogni kezdett keservesen, ugy, amint csak egy megcsalt asszony zokogni tud. A jámbor öreg csak nézte merőn, mozdulatlanul s nem tudta elképzelni, hogy miért tud sirni egy olyan lélek, aki fiatal és szép is és első osztályon utazik. Becsületes szíve még szemrebányást is tett önmagának, hogy ilyen bánatot okozott neki.

A másik pedig ezalatt magához tért, felszárította könnyeit s büszke méltóságteljes mozdulattal, a melyben sok volt a daczból is — felegyenesedett s a következő pillanatban kacagni kezdett, mint egy szép daemon; aztán mint egy gondolat által megragadva hirtelen oda állt a vén ember elé s finom kis kezével megszorítá annak kerges jobbját s mélyen a szeme közé nézve így szólítá meg:

— Az előbb azt monda, hogy beteg a főnök ur?.

— Igen instálom, beteg.

— Nagyon rosszul van? . . .

— Nekem azt mondta, hogy igen. Nagy láza van.

— Es ki ápolja?

— En ápolnám, de hát instálom egyéb dolgom is van . . .

— És senkije nincs itt? . . .

— Nincs . . .

— Akkor ápolni fogom én. Vezessen be! . . .

E szavak oly határozottan lettek kiejtve, miszerint annak akihez intézte nem lehetett kétsége a felől, hogy azok ellentmondást nem tünek.

Az öreg vette a lámpát s szó nélkül előre ment. Jól esett a lelkének, hogy beteg ura mellett mégis lesz valaki. De különben furának találta a menyecskét, aki egyik perczben sir, a másikban kaczag. Azután kocsit kell. nem kell s utoljára bemegy a főnök urhoz, hogy viasszon mellette.

— Aldott lelke lehet, — dörmögé magában, — hogy rá szánja magát, hanem én mégsem távozom innen messze, hátha mind a kettőre ráfér az ápolás.

Mikor a főnök ajtaja betevődött az orra előtt, leteríté a földre a bundáját s csakhamar álomba merült . . . Azt álmodta, hogy az állomáson megjelent egy rossz szellem egy szép asszony alakjában, a ki minden jelző készüléket megcsereált: összezavarta az embereket eszt; megforgatta a váltókat; megállította a vonatokat s egyszer csak brumm! . . . A 214-es összeütközött a 147-essel. Vér és vér mindenütt. Rettenetes caramból . . . A villanyos vészjelző megszólal; segélyt kérnek s ő rohan a főnök urhoz, de azt fogva tartja a tűndér, nem lát, nem hall. Felemeli csontos öklét, hogy szétzuza a boszorkány koponyáját de keze megdermedt a levegőben, ereje elvész s nem tud lesujtavi. Kínjában fuldokolni kezd s ez felébreszti rémes álmából.

. . . Szent Isten! . . . de mi az? ez nem álom; csakugyan szól a jelző. Pár percz s itt van a vonat s a főnök ur nincs a helyén! Óh én vén számár! elaludtam.

— Hé! főnök ur! — ordítá kétségbeesetten s minden erejéből rártá az ajtót; — itt a vonat! . . .

Semmi hang.

— Főnök ur! . . . nem szól semmit; ejnye ez már mégis sok, s ezzel rohant egyenesen a pénztár ablakhoz azon szándékkal, hogy betüri, ott előbb azonban az ablak jegykiadó nyílásán betekintett de ugyanakkor meghűlt benne a vér.

— Mondtam én . . . ott . . . ott van . . . a . . .
tündér . . . fogva tartja. Megálmodtam s ime a va-
lóság . . .

Csakugyan ott volt, de őt tartották fogva. A nyu-
lánk, pörge bajnusz „Főnök ur” átkarolta gyöngéden a
tündér derekát s a bakter éppen akkor nézett be, ami-
kor az ajkuk egy hosszú, édes csókban összeforrt . . .

A bakter látva ezt, nem sokat habozott, hanem
száját a pénzárbiak kis nyílásához illesztve, torka
szakatából beordított :

— Uram őrizz a kísértetektől!! azután robant
az érkezést jelző haranghoz s minden erejéből megkondi-
totta.

A főnök urnak csak éppen annyi ideje volt, hogy
a helyére álljon s a vonat berobogott, amely egy pár
perc múlva amikor elindult, magával vitt egy csinos
kis utast, a kit a főnök ur maga segített föl a kocszi
lépcsőjén. Azután hosszasan elnézett a ködös reggeli
szürkületben tovarobogó vonat után s mikor az egy
kanyarodónál végkép eltűnt szemei elől, egyet rán-
tott a sapkáján s ballan fűtyítésni kezdett egy paj-
kos meledliát: „Az asszony ingatag!!

A vén bakter pedig teljesen megnyugodva fujta
ki a kezében volt lámpást és sokat mormogta
magában :

— Tudtam én, hogy ez is rokona volt.

Adorján Zsolt.

HIRDETÉSEK.

Sz. 3883—1896. tkvi.

177 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint tkvi ható-
ság közhírré teszi, hogy Zsiga Szavéta végrehajtónak
Popa Georg In Jozsif sárdi végrehajtást szenvedő ellen
10 frt. 20 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási
ügyben a sárdi 124 sztkvben A + 3725 hrsz. 110 frt.
a sárdi 406 sztkvben 792 hrsz. 75 frt, a sárdi 144
sztkvben 1625 hrsz. 59 frt, 3344, 3349 hrsz 78 frt, a
sárdi 463 sztkvben 3419, 3574 hrsz 137 frt a sárdi
524 sztkvben 3894 3957 hrsz 217 frt és a sárdi 144
sztkvben 3940 hrsz 75 frt. összesen 749 frt becsárban
az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingat-
lanok **1897 évi Február hó 24-én d. e. 9**
órákor Sárdi község-házánál megtartandó nyilvános
árverésen a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Arverezni szándékozik tartozni az ingatlanok
10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. tez. 42 §-ban
jelzett, árfolyammal számított, és az 1881 november 1-én
3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában
kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezé-
hez letenni, avagy annak az 1881. LX. tez. 170 § ér-
telmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről
kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. tszék mint tkvi hatóságtól.

Gyulafehérvárott 1896 évi Augusztus hó 10-én.

A kivonat hitelességét igazolja.

Kiss János kiadó.

TEUTSCHÉLE BOROK

KAPHATÓK:

ID. MISSELBACHER J. B.-nél
GYULAFEHÉRVÁROTT.

TEUTSCHISCHE WEINE

BEI

J. B. MISSELBACHER SENR.

KARLSBURG.

Életnagyságu arczkép krétarajzban.

Legszebb szobadisz.

Legkedvesebb emlékek.

Legbecselesebb ajándék

minden alkalomra

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt
életnagyságu mellképeket készítek művészies ki-
vittelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel
és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni.

Kohn Dávid, Budapest, Károly-körút 17.

Ügynökök mindenütt kerestetnek.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi-szer ellentállt az idő megpróbálása-
nak, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájda-
lomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvény-nél,
csúznál, tagszagattásnál és meghűléseknél és az orvosok
által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A
valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment
elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-
szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni.
40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden
gyógyszertárban készletben van; főraktár:
Török József gyógyszerésznél Budapesten. Be-
vásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert
több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki
nem akar megkárosodni, az minden egyes
üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzé-
zés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Liquer-gyárosoknak

és olyanoknak a kik szeszterme-
léssel foglalkoznak ajánlom

ESZENCZ

különlegességeimet
tökéletesen összeállítva likörgyá-
rak számára.

Árjegyzékek és magyarázatok ingyen.

Pollák Fülöp Károly

Eszenzia-különlegességek gyára

178 1—20 PRAGA Mariengasse 18.

Kitüntelve 16 kiállításon.

SCHÖNBECK IMRE

ESZTERGOMRAN.

Ajánlja saját készítményű, ujonnan javított.

mirenymentes hordókén-lapjait.

Ezen kénseletek használata által a borok nem kap-
nak kénbűzt (Einschlag-szagot) mint a régi kénlapok után,
mi az egészségre igen ártalmas, fej- és gyomor-fájást okoz;
sőt oly borok, melyek lefejtés után megtörnek, s rossz ízűvé
válnak, is kigyógyíthatók: az egészséges borok pedig el-
tarthatóbbak és szállíthatóbbak lesznek. A ki egyszer ily
fajta kénlapokat használt, nem vesz a méregtartalmu, büdös
Einschlagból!

A „Borászati Lapok” 1883. évi 23. számában ezt írja:
„Jó kénért legelőször a külföldre szorult ki legtöbb
bortermelőnk, a honnét mindig drágábban kapja a kén,
mint a milyen áron az kapható Schönbeck Imrénél Esz-
tergomban; ajánljuk tehát olvasóink figyelmébe a mireny-
mentes kénseleteket annál is inkább, mert ezen kénnek tiszt-
ságáról már magunknak is volt alkalmunk meggyőződni.”

A 0 és 1 minőségű üres hordókhoz, a 2 és 3-as egész-
séges hordókhoz, a 4 és 5-ös megtörött, nyúlós, pangott,
hordófaizú, sőt penészes hordókhoz is jó sikerrel használható
A hordókén lapok Árak: 0.15 kr., 1-es
20 kr., 2-ös 40 kr., 3-as 50 kr., 4-es 60
kr., 5-ös 80 kr., 50 dekagrammos cso-
magonként.

Minták s használati utasítás ingyen.

Kizárólagos raktár

D' Appert-féle gyorsderítő pulverinből egy adag elég 250—300
liter zavaros bornak 48 óra alatti derítésére ára haszná-
lati utasítással 25 kr., nagyobb vételnél árendemény.

D' Appert-féle Oenotanninból oly borok javításához, me-
lyek tartalomszegények és e végett könnyen megtörnek, 100
grammos doboz, használati utasítással, fehér bor-
hoz 1 frt 20 kr, vörös borhoz 1 frt.

Francozia boraszsz

finom, gyenge borok erősítésére 1 literes üveggel 1 frt
50 kr. Közösleges borok erősítésére. Bougout 1 literes
üveggel 1 frt.

DIVAT SZALON

divat és szépirodalmi közlöny

Szerkeszti: Fanghné-Gujtő Izabella és Szabóné
Nogáll Janka.

Divat Szalon megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Di-
szes, elegáns kiállítása s különösen művé-
szies kivitelű színes divatezimlapja által díszes minden szalon-
asztalnak

Divat Szalon ingyen-mellékletével, az „Új Gyor-
mek-Divattal” együtt 44—48 oldalra
terjed.

Divat Szalon azonkívül, hogy divat-képei az ural-
kodó divat tükré, tolyton közöl képe-
ket Párisból, Londonból, Berlinből is. S ez által az idegen di-
vatlapokat feleslegessé teszi

Divat Szalon rendszeren közöl egyszerűbb toilettéket
is és módot, utasítást nyújt a hölgyek-
nek arra, hogy ruháikat takarékosan s mégis csinosan otthon
készíthessék.

Divat Szalon kézi munkái változatosak, a rendes
használatra szánt himzésektől kezdve
a legtrikább, legdivatosabb új kézimunkáig mindent bemutatja
s érthetően tanítja.

Divat Szalon szépirodalmi része oly dúz, érde-
kes változatos, hogy minden más szépi-
rodalmi lapot pótol. Munkatársai közt ott vanirodalmunk minden
jelese és gondot fordít arra, hogy a nők lapjába, tehetséges, ked-
velt írónők is gyakran írjanak. A lap szelleme mindig tisztességes.
Keresi a szépet, a nemesitőt s kizár minden frivol közleményt.
Lapunkat fiatal lányok is bátran olvasgatják.

Divat Szalon számról-számrá mutatja be kiválóbb
hölgyek arczképeit: a művészet,
irodalom s a jótékony-ság nevezetesebb nőalakjait. Ez évből
különösen a jótékony-ság szerepvivőivel foglalkozik. Tervbe
vette, hogy minden elsőrangú nőgyűlés elnöknőjét művészi ki-
vitelei arczképben mutatja be.

Divat Szalon állandó rovatot tart kérdések és
feleletek közlésére. E rovat minden
előfizetőnek teljesen díjtalanul áll rendelkezésére.

Divat Szalon rendszeren a karácsonyi ajándékkal is
kedveskedik. Ez évből egy rendkívüli
díszes, elegáns felmező naptárt küld al adó, és január 15-ig
belépő előfizetőinek.

Divat Szalon ennélfogva a legértelmesebb leg-
díszesebb és legolcsóbb divat- és
szépirodalmi lap.

Divat Szalon előfizetési ára: egész évre 6 frt, fél-
évre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Divat Szalon kiadóhivatala kívánatra bárki-
nek küld mutatványszámokat in-
gyen és bérmentve.

«DIVAT SZALON» kiadóhivatala

Budapest, Gizella-tér (Haas-palota).

Cs. és kir. osztrák-magyar é. belga
kir. szabadalom. Kijutottat Brüsszel
1893. aranyérem és díszokmánnyal.

KELETI-féle sérvkötő
orvosi tekintélyek véleménye szerint a
legelőkétesebb ezen neuben,
nem csúszik, nem gyakorol kellemetlen
nyomást és eltávolítja ezélszeri szer-
kezeténél fogva eddigi sérvkötők hiá-
nyait.

Keleti-féle gummi sérvkötő
idomítható pelottával, szarvasbőr vé-
dővel és biztonsági övvel.
Árak: egyoldali 6—8 frt,
kétoldali 12—16 frt.

Gyáramban készülnek ezenkívül: Mű-
lábak, műkezek, egyenestartók, (Hes-
sing-féle rendszer) orthopaediai fűzők,
haskötők, göröser harisnyák s minden-
féle francia gummiáruk. Megrendelé-
seket pontosan és diszkrétan eszközöl.

KELETI J.

cs. és kir. szab. kötszerész és orvos-
sebészeti műszerész.

Főüzlet és sérvkötészeti műhely:

BUDAPEST,
IV., Koronaherceg-utca 1.

Sebészeti műszergyár: ROSTELY

UTCZA (Károly-laktanya 15.)

Nagy képes árjegy-
zék ingyen és bérmentve.

A Gschwindt-féle Portorico rum a legjobb tea-rum.

Kapható minden fűszer- és csemege-kereskedésben

$\frac{1}{16}$, $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ literes palaczkokban.

Kérjük az eredeti kiállításra tekintettel lenni, minthogy
több oldalról utánoztatik.

Minden palaczk címkéje és ónkupakja czégünkkel van ellátva.

Nyomatott Papp Gy. Gyulafehérvárt.